

TELETURNIEJ

Teleturniej radio zorganizowało.

Pytania przygotowano, mikrofony ustawiono i biorących udział w nim zaproszono.

Najpierw bociek był proszony i pytany.
Dlaczego boćku stoisz na jednej nodze?
Bo na dwóch stać nie mogę!
A dlaczego masz taki długi czerwony dziób?
Bym do dna jeziora czy stawu sięgnąć po żabkę lub rybkę mógł!
Często przecież tam zaglądam.
Boćku, boćku, ty na wszystko masz odpowiedź!
A więc powiedz mi, powiedz!
Dlaczego jesteś taki biały,
A dziób masz czerwony cały?
Żeby mnie wszystkie inne ptaszki i zwierzęta widziały!
Nie wiemy już o co pytać ciebie!
Na wszystko mamy odpowiedź od ciebie,
Od mądrego bociana.

Żabkę teraz proszę, będzie ona odpowiadała.
Żabko, dlaczego jesteś zawsze przy wodzie?
Bo lubię w niej pływać!
A dlaczego skaczesz tak wysoko?
Bo nie każdy tak umie jak ja!
A dlaczego jesteś zielona?
Bo nie mogę być czerwona!
Czy nie widzicie jaką urodę i styl mam!
Urodę mam pięknej królowej.
Tej, co w stawie mieszkała,
Na dnie swój zameczek miała.
A ja wśród kamieni żyję.
I tylko moja korona z dała w wodzie się mieni.
Przy tej mojej zieleni.

Myszka też w teleturnieju udział bierze.
Powiedz nam myszko, dlaczego jesteś taka szybka?
Znikasz myszko prędko, znikasz!
By mnie nie złapał kot bury.
A więc prędko znikam przed nim do dziury.
A czy tam mieszkasz?
Tak, tam mieszkam!
A co jadasz?
Serek mym przysmakiem jest!
Czy nie widać jakie w nim robię dziury!

Teraz kotek przy mikrofonie jest,
By udział w teleturnieju wziąć.
Kotku, dlaczego takiś smutny jesteś teraz?
Ot! tak sobie!
Oj! nie, nie, powiedz nam!
Coś cię dręczy?
Co się dzieje?
Myszka mi zniknęła, a to trudna sprawa,
Już nie dojrzę jej.
A ochotę na nią taką miałem.
Schrupać całą ją chciałem.

Cóż innego kotku powiesz nam?
To, że cztery łapy mam!
Spadam na nie zawsze z góry,
I o dziwo, każdy skok dobrze zaliczam.
A to najważniejsze dla mnie jest.

Cicho weszła sowa.
No i słucha.
Zaraz będzie odpowiadała na zadawane jej pytania.
Co w dzień robisz sowo?
Śpię, by działać nocą!
A w nocy wypatruję i gryzonie eliminuję!
A do tego myślimy, że to, co mówią o tobie jest prawdą.
Że najmądrzejszą z ptaków jesteś właśnie ty!
Wiem o tym. Wiem, że taką opinię ja mam!
Chociaż nie wiem sama, czy wiadomości rzeczywiście takie mam?
By zasłużyć na to miano.
Proszę pytać! Czy odpowiem, nie wiem sama.
Na zadawane mi pytania.

Grażyna Schneider